

Виходить у Львові
шо дні (крім неділі і
гр. кат. субот) о 5-ї
годині по полудні.

Редакція і
Адміністрація: улиця
Чарнецького ч. 12.

Письма приймають ся
лиш франковані.

Рукописи
авертають ся лише на
окреме жадане і за зло-
женем оплати поштової.

Рекламації
незапечатані вільні від
оплати поштової.

НАРОДНА ЧАСОПІСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Вісти політичні.

До ситуації на Угорщині. — Ще про з'їзд ца-
ря з цісарем Вільгельмом. — Організація Ру-
сиків на Україні і справа автономії України

Положене на Угорщині стало безвихідне, але кабінет бар. Феєрверіго рішив ся, видно, витревати аж до кінця, а чутка, мов би то в нім настали якісь роздори, єсть безосновна. Як вже звістно, скасував міністер справ внутрішніх ухвалу будапештеського магістрату о неприйманні добровільно плачених податків, а старший бурмістр міста Маркус вислав тепер письмо до міністра, в котрім просить єго о знесенні уневажнення, а то для того, щоби столиця не знайшла ся в примусовім положенні брати під нараду давнішу ухвалу. Рол. Согт. обговорюючи становище магістрату, заняте су-
против правительства, каже, що магістрат не може уважати тої ухвали за законну, бо она не перейшла всеї інстанції назначеної законом. Єсть впрочім річ певна, що репрезентація столиці Угорщини не дасть ся опозиції входити так далеко, як того бажають гр. Апоній і его приклонники.

З'їзд царя з цісарем німецким не сходить з порядку дневного публичної дискусії. Всі

раді би знати, що має сей з'їзд значити, як до него прийшло і які будуть його наслідки. Що з'їзд сей є фактом великого значення політичного, о тім здає ся немаї сумніву, але чи він відносить ся спеціально лише до справ за-
граничних, чи дотикає також і внутрішні спра-
ви росийські, годі знати. Здає ся, що одні і другі, бо коли з одної сторони праса росийська приписує сему фактами велику вагу і уважає єго за велими важний для розвою Росії, то з другої сторони праса французька криво дивить ся на поступоване цісаря Вільгельма і добавчує в посліднім єго ділі навіть акцію вимірену против Франції. „Figaro“ н. пр. пише:

Стріча не обмежить ся лише на Японію. Цісар Вільгельм скаже: „Я то предвидів!“ Він покаже цареви всі держави Європи, котрі або вже піддали ся Німеччині або готові піддати ся: Австро-Італія — то союзники; Іспанія — звертається до Німеччини що раз більше; Данія акламує німецьку флоту, Норвегія вижидає короля. Мир на землі, але німецький мир! Нехай же цар вертає до своєї держави, коли вирвав ся з обнятій спокусника. Інші газети французькі говорять навіть отверто, що сей з'їзд з цісарем Вільгельмом викликав занепокоєння в цілій Франції. „Matin“ доказує, що предложене до з'їзу вийшло від цісаря Вільгельма а вість о тім була для Віттєго в Парижі так

само несподіванкою як і для царя самого. — Внутрішній заколот — каже „Journal“ — спонукав царя приняти запрошене на з'їзд. Цар хотів порадити ся з цісарем, як би опанувати теперішній рух в Росії. По повороті царя можна сподівати ся енергічних репресійних мір. В сім посліднім погляді може навіть і єсть щось правди, бо річ певна, що цісар Вільгельм не дораджує цареви слухати волі народу, котра проявляє ся в так бурливий спосіб, проти міг навіть дораджувати, щоби рішучо і з цілою енергією виступити против теперішнього руху а що найбільше з власної волі заводити колись якісь реформи. Німецька праса, котра спершу доказувала рішучо, що цісар Вільгельм певно не буде дораджувати цареви до реакції, зміняє вже тепер свій погляд і каже, що не повинно ся в будущності складати вину на німецького цісаря, бо хоч би він що й радив, то все-таки виконане зависить виключно лише від волі царя і цісар за єго поступоване не може брати одвічальности на себе.

В дніх 12 і 13 липня с. р. відбулися в однім місті на Україні збори відпоручників всіх національних українських організацій в Росії в тій цілі, щоби видвигнути національне українське питане яко питане політичне та довести до сполуки всіх українських національних елементів задля осягнення сей

2)
3) **З релігійного життя Турків.**

1. Селямлик, рамазан і байрам.

(Дальше).

Дороги, але і широкі улиці близько моші, що вуть ся мов стяжки, повні вояків, що надходять при звуках військової музики і тиснуть ся щораз близьше і близьше до пощроломлюваних білих стін съятині, видно, як они ідуть зі всіх сторін зикзаком та висувають ся безконечними рядами подібно, як то можна видіти в сценеріях театру. Хоругви кавалерії, чорні, золотом вишивані прапори, червоні хоруговки уланів пересувають ся одні попри інших, а всіх вкриє туман пороху. Великі труби музикантів блищають ся в яснім съвітлі. Сигнали і фанфари несуть ся далеко а щораз надходить нове військо та сходить ся в одній місци. На самім переді, зараз під нами, під самими стінами кюсіка, стоять густими рядами Арнаути з північних сторін держави, а за ними живави з Тріполіса в зелених турбанах — люди, що виглядають знаменито, держать ся хорошо і красні з лиця один в одного.

Тепер вже всі вийшли ся і вже не рушать ся, стоять тихенько, бо надходить полуднє, съвітлина хвиля і небавком розпічне ся в моші богослужене, на котре їх скликано: селямлика, велика молитва в п'ятницю, на котру приїздить і султан. В тім сальоні, де я,

ще мало людей; дипломати розмавляють о політичних справах або балакають з дамами представителів європейських держав.

Та ї в сальоні побіч не настав ще торжественний спокій. Там вже повнісенько людей. По найбільшій часті дами, туристи з Західу, котрим старший майстер церемонії на прошенні їх послів, позволив приглядати ся де-філяді. Гонорову службу сповняє ад'ютант цісаря і старає ся вищукати цікавим красавицям догідні місця. Султан мусить сюди переходити, але чи він буде їхати у возі, чи верхом на коні? Отсє питане займає дуже живо ціле товариство, але ніхто не уміє на него відповісти. До їди з палати до моші, віддаленої на яких 200—300 метрів, уживає султан часто карити, а єго верхові коні ведуть за ним. Тоді вже менша розкіш для ока, бо султан виглядає поважніше на коні та й волимо подумати собі каліфа їдучого верхом, як на якій тарадайці, мов би перший ліпший князь європейський.

Час не стойть. В міг ока вкривають марморові сходи моші червоним диваном, по котрім має султан переходити, а по обох боках входу уставляють ся личності правдивого азійского вигляду: в довгих, аж майже до землі сягаючих, зелених, жовтих або оранжевих одежах, що яскраво відбивають від білого муру; на головах у них широкі турбани, а очі з під них споглядають понуро — то духовники з Мекки і Багдаду, з далеких сторін, над котрими панує султан як духовний голова; они вносять якийсь прастарий, прекрасний відблеск давно минувших часів в новочасні житі на Всході.

Достойники всілякого рода ідуть широкою улицею висипаною піском, по обох боках котрої стоїть воїско: маршалки і генерали турецької армії. На них мало хто зважає, бо всі виглядають султана. В парадних замкнених екіпажах ідуть цісарські княгині. Хмари мушлін закривають їх лиця, їх сукні.

Сонце припікає. В ясних, білих сальонах, на ясній білій моші і всюди, де блеск зливає ся з порохом, ясніє пресильне съвітло і здає ся, як коли від тих тисяч узброєних, що так стоять, що аж ледви важать ся віддихати, спека ставала ще більша.

Зaproшені на селямлик високі достойники і князі з цісарського роду приходять по одному, старші зі своїми ад'ютантами, молодші, діти у воїкових мундурках зі своїми учительями. Всі споглядають велими втішени, коли показало ся маленьке, дуже любеньке хлопяtko в моряцькім костюмі та з ордерами на грудях та ідучи легким але поважним кроком, споглядаю своїми розумними оченятами съміло на зрителів. В сальоні туристок ще не знають того хлопця; жіночі голови в капелюхах, на котрих цвітуть цілі городи, вихиляють ся з вікна, щоби єго ліпше побачити, та питают: „Хто то?“ А ти відповідаєш: То Бурхан-еддін, наймолодша дитина султана.

Вже настає полуднє. Всі дивляться ся в ту сторону як султанська палата. Споглядають на годинники — показуючі всілякі часи європейські. Рядами вояків, що випростовують ся і витягають голови, іде якийсь шепіт, що заповідає приїзд володітеля. Войскові музики всі раз зачинають грати султанський імн. А ви-

Передплата
у Львові в агенції
дневників пасаж Гавс-
мана ч. 9 і в п. к. Стар-
остствах на провінції:
на цілий рік К 4·80.
на пів року " 2·40
на чверть року " 1·20
місячно . . . " 40

Поодиноке число 2 с.

З поштовою пере-
 силкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року " 5·40
на чверть року " 2·70
місячно . . . " 90

Поодиноке число 6 с.

ціли. Почин до сего з'їзду вийшов від патроптів з Полтавщини а в програму з'їзду поставлена: 1) Справа автономії України; — 2) Уложене спільної програми і платформи до тої програми; — 3) організація. На з'їзді тім були представителі з отсіх головних осередків: Київ, Одеса, Полтава, Чернігів, Харків, Катеринослав, Миргород і др. Першого дня дискутувало про ідеал самостійної України і всі партії згодилися на ідеал політичної автономії України в межах російської держави. На другий день ухвалено спільну програму, котрої головні точки такі: 1) Українці визнають, що мир в державі привернути може тільки співучасть цілого суспільства в адміністрації і законодавстві і тому прилучаються до теперішньої боротьби о конституцію в Росії на основі рівного і загального права голосування — 2) Українці ставлять за свій ідеал в межах російської держави політичну автономію України в сьому зміслі, що домагаються свого українського сейму з осідком в Києві і з сим, щоб до центрального парламенту належали тільки справи війни і мира, торгових і всяких інших трактатів, війска, спільніх фінансів та мит. На українській території мова має бути заведена українська так в урядах як і по школах, а зокрема всякі обмеження української мови мають бути знесені.

Н О В И Н К И.

Львів, дия 27 липня 1905.

— Членами артистичної комісії для руского театру іменовані Видом краєвим ін.: Мих. Гайдук, член краевого Видом; др. Володим. Коцовський, проф. жіночої семінарії у Львові; др. Алекс. Колесса, проф. львівськ. університету; Ілля Кокорудз, проф. гімн. у Львові; др. Ст. Дні-

стрянський, проф. унів.; Ів. Чернявський, секретар суду у Львові і др. Ів. Конач проф. гімназії у Львові.

— „Взаємна поміч галицьких і буковинських учителів і учительок“ дочекалася вже свого правного естворання. Комітет основателів (давніша комісія статутова) скликав отже сею дорогою перші загальні збори членів в на день 28-го серпня 1905 р. на 10 годину рано, до великої салі школи виділової ім. Шевченка у Львові, при ул. Сикстуській ч. 47. — Порядок днівний: 1. Відкрите зборів відпоручником комітету основателів. — 2. Вибір президії зборів. — 3. Пояснення до статуту і проект регуляміну. — 4. Вибір 12 членів Ради надзвітаючої. — 5. Вибір 3 членів комісії контролюючої. — 6. Справа засновання відділів окружних. — 7. Внесення членів. Рівночасно з сим оповіщенем комітет основателів дає до друку статут, котрий розішле в перших днях серпня з відповідною відоносною і чеками па сплату вінсового всім, що доси зголосили своє приступлене до товариства. Пожаданим є, щоби члени залогоді обговорили на довірочних зборах по провінції всі потреби своїх округів піклівши, які можуть мати звязь з „Взаємною помічю“, а особливо усмогли людьї до управи Відділами окружними. Резолюції таких довірочних парад, предложені загальним зборам до порішень, були-б директивою для першої управи товариства, яка тим чином могла б від разу повести товариство дорогою вказаною загалом членів, а тим самим устеречи ся на будуче яких небудь замітів і при взаємнім довірю членів прямувати до витичених цілей товариства. При сїй нагоді комітет основателів просить і визває всіх інших учителів і учительок, що мають пам'ять приступити до учительської „Взаємної помічі“, щоби чим скоріше подали комітетові свої адреси на руки руского товариства педагогічного у Львові при ул. Сикстуській ч. 47. — У Львові, дия 26 липня 1905. — Комітет основателів

Товариство „Народна Гостинниця“ подає до відомості рускої суспільності, що симіддями заключило умову на будову триповерхового нового готелю для „Народної Гостинниці“ у Львові (угол улиці Сикстуської і Костюшка) і умову єю задатковано. В маючим

побудувати ся готелі буде містити ся також реставрація і каварні. Сим набутком товариство вдоволить певно бажаню широких кругів нашої суспільності, бо публіка наша приїзжає до Львова за своїми орудками буде могла примістити ся в своїм народнім готелі і поживити ся та покращити ся у власній реставрації. В перших роках свого естворання товариство не могло розвинути ширшої акції, але за то збирало засоби потрібні до якої небудь акції в тім напрямі. Відтак і не лучала ся добра пагода до купна власного дому, а хоч і лучала ся, як і. пр. купцо „Краківського Готелю“, то се купцо було низько задатковане і треба було вдоволити ся зворотом подвійного задатку. Щоби однак розпочате діло згаданої будови довершити, треба до того помочи нашої суспільності. Будова згаданого готелю, що становити буде велику каменію о двох фронтах при першорядних улицях міста, вимагає значних капіталів, а не менше значної суми треба буде також на його уряджене. Тому наша суспільність повинна поспішити з грошовою індигтою, чи то вписуючись в члени і складаючи удхи (один удх 20 К) і 2 К вінсового, чи то складаючи в товаристві свої капіталі на вкладкові книжочки, від котрих товариство буде платити 5 процент. Локация капіталів есть певна, бо недвижимість, що єї товариство набуває, дає як найкращу поруку.

† Яков Сіянович, емеритований президент висшого суду краевого у Львові і член найвищого трибуналу державного, помер оногди в Чернівцях. Ноктінник родив ся в Чернівцях 28 грудня 1827, кінчив там школи середні, переніс ся туди на емеритуру і помер там. Як зачувати, записав ноктінник ціле своє майно в сумі около 60.000 К черновецькій чигальни польській.

— Оновітка. На проосьбу родичів та оїкупів, що посилають учеників до бучацької гімназії, отворив монастир ОО. Василіана в Бучачі конвікт, адаптуючи на се великим коштом цілий будинок погімназильний так, що в его просторих комнатах мають ученики вигідні, окремі салі спальні, окремі до науки, окремі до забави, осібчу їдалю, бібліотеку, салю концертну і т. п. — В минувшім році шкільнім знайшло уміщено в конвікті 28 учеників; кромі двох, всі дістали добре класи і обичай, п'ятьох було відзначаючих.

Соко на горі на галерії мінарету, що ніби аж губить ся на овіді і в сьвітлі сонця — муєцін, щоби звідтам завзвівати до молитви. Полуднє! Нараз посеред одного такту втихає музика, мов би нагло оніміла; настає якийсь несподіваний, неприготуваний, трогаючий спохід і як би під напором якогось страху войско стає мов задеревіле. Відтак несесь грімкий оклик: Аллах! Аллах! Аллах! Чок яша! а голос виходячий із п'ять тисячів грудей передає горячий, душний воздух дальше, а серед тишини, яка тепер настає, в'їздить султан. Він сидить в кариті а напротив него єго міністер війни. Коні женуть чвалом а голови всіх клоняються в долину.

З гори, ніби з неба розпаленого до біlosti несе ся засьпів муєцін. Той дивний голос заглуши всякий шум на землі, від него мовкне воїскова команда, тихнуть голоси того множества людей, які тут зібралися. Борзо і сумно перелітає понад головами людей той якийсь таємничий вираз ісламу — навіть для невірних чужинців, що хотять лиш надивити ся на якесь видовище.

Каліф висідає із свого воза, ступає по червонім дивані горі марморовими сходами. Орієнタルні свити і темні турбани вздовж сходів клоняються аж до землі. Там високо в горі залишає голос.... Скінчило ся! Каліф зайшов вже до моші. Люди по реїтінім затрівожено віддають знову, в кіоску розпочинає ся знову гутірка, під час коли улицею ведуть прекрасні білі коні султана в золотій упряжі....

То була лише коротка, борзо проминаюча хвиля а все-таки серед тої величавої сценерії можна було почути той страх, який викликує близькість кожного з тих особливих людей, котрих титулуємо цісарями або королями, а через котрих народи дають ся охотно заступати!

Магомет або поправніше з арабської Магомед установив свою віру на основі жидів-

ского і християнського і для того стрічаемо у магометанів деякі съвята подібні як і у жидів та християн. Магометані, отже й Турки обходять н. пр. дні 18 місяця рамадана съвято в честь Ісуса Христа і вірять, що того дня одержав Ісус евангеліє від Господа Бога. Як жиди і християни мають також і они великий шест. Новий рік починає ся у них з місяцем магарем а літа європи зачинають они числіти від втечі їх пророка Магомета з Мекки до Медіни, котра після нашого числення припадала на день 15 або 16 липня 622 року по Христі. Але що они числіть свої роки після ходу місяця, то кождий місяць часу має у них 29 або 30 днів а рік для того має у них 354 днів, отже єсть о 11 днів коротший від нашого. Внаслідок того турецький новий рік або 1 день місяця магарем обходить ся у них кожного року о 11 днів скоріше і так до 33 літ пересуває ся щораз то в іншу пору року.

Найважніший і найзамінний зі всіх турецьких місяців є девятій, званий по турецькі рамазан або по арабські рамадан, бо то єсть місяць посту. Коран, т. є. книга, в котрій міститься ся наука магометанської віри, наказує ціст в сім місяци і постановляє, що всі правовірні магометани не съміють сего місяця від входу сонця аж до заходу нічного споживати, ані піти, ані навіть курити. Коли рамазан припадає в зимі, то ся постанова дається ся ще віддержати, бо тоді дні короткі; але коли припадає в літі в місяцях червні або липні, коли дні довгі, то бідний Турок від 4 годин рано до 8 вечера не съміє нічого їсти. Можна собі легко уявити тоті вигоднілі та помарнілі лиця, що волочать ся по улицях Константинополя в тій порі, коли бідний Турок не съміє піти навіть своєї улюбленої каві, ані курити напірости.

В такій порі мусить Турки змінити весь свій спосіб життя: они вештають ся по ноочах, ідуть і п'ють до півночі а — сплять відтак в день. Розуміється, що не кождий може так ро-

бити, бо турецькі купці і промисловці мусять прещі й в місяци рамазані цільнувати своїх інтересів. Так мають „г'яви“ — як то Турки люблять називати християн — ту приятність, що можуть дивити ся на голодуючих Турків. Ніби з якоюсь злобною радостю ідемо до реставрації, коли на дворі перед нею видимо голодуючих магометан; даемо якомусь „люстрації“, що омітває з голоду, чистити собі чревики та не без якої просьби просимо у него огню до цигара, під час коли той бідачко не съміє ніні курити.

Наконець минає день і бе щаслива година; около пів до п'ятої заходить сонце, а в тій хвили вистріли з пушок і сальви з карабінів на турецьких воєнних кораблях дають знак, що тепер розпочинає ся загальна іда. В сїй хвили споживають в турецькій державі мільони съвіжих оливок і починає ся „іфттар“ (великий обід). Щоденний добровільний голод кінчується і кождий Турок може тепер їсти, кілько скоче. Та й ідуть же они тоді хапчivo, з таким вдоволенем, як буває у того, хто довгі літа сидів у вязниці а відтак віддихає на свободі, або як у того моряка, що по кількох місяцях плавби виходить на беріг. Може хтось видів, як то в менажеріях кормлять зголоднілі звіріята і як медведі, вовки або тигри кидаються ся на подане їм сире мясо, отже так само буває, коли вистріл з пушки дав знати, що розпочинає ся іфттар. Розуміється, що не всі однаково ідуть. Відний Турок мусить вдоволити ся своїми оливками і суненою рибою, а багач єсть, доки ему аж не може вже в горло лізти. Ось як виглядає такий „іфттар“:

Входимо до добре огрітої салі вистеленої диванами; на середині стоїть стіл, заставлений аж до збитку і прикрашений цвітами. В сусіднім сальоні сидить вже яких 15 або 20 Турків, всі в чорнім сальоновім одязі з фесами на голові; они балакають про байдужні пусті речі, а все надслухують: що їх лицах видно якусь утому. Нараз загриміла гармата і лица

На слідуючий рік 1965/6 приготовлено місця на 40 учеників. Услівя принята: Місячна оплата 50 корон. Ученики дістають в конвікті крім мешкання і харчу також пране, опал, съвітло, обслугу, в потребі поміч лікарську, а поза шкільними годинами зістають все під доглядом і опікою осібно на се призначеного съященика. З виправи має ученик принести крім приписаного шкільного мундурка — подушку, ковдру, коцик па постіль, 3 простирали на сінник, 3 простирали на ковдру, 4 пішевки, 6 ручників, 6 сорочок, 6 калісонів, 12 хусточек і 12 шкарпток. Реченець до зголошення назначає ся час до 10 серпня. Зголошення адресувати: О. Маріян Повх Ч. С. В. В. ректор монастиря і конвікту.

— Градові тучі наростили в послідних часах великої школи в повітах сгриєскім, жидачівськім, перемиськім, перешільськім і підгаєцькім. Шкода доходить до 70 процентів.

— Страшною смертию погиб в Планові тамошній двірський карбовий. З воза наладованого високо збіжем впав він так нещасливо плечима на остро закіпчену люпіню, що она пробила его на скрізь. Смерть наступила в тій хвили.

† Померли: Михаїл Кошалковський, учитель при ц. к. семінарії учительській в Сокали, упокоївся дня 25 с. м. в 33-ім році життя. — О. Омелян Мальчишинський, парох в Луці малій, скалатського деканата, упокоївся дня 18 с. м. в 36-ім році життя а 14-ім съященства. — Володимир Іларій Пригода, студент III. року прав, упокоївся на Знесіні коло Львова в 23-ім році життя.

В с я ч и н а .

— Ювелі шаха перського. Нема другого монарха на съвіті, который мав би тілько веллякого рода ювелів і дорогоцінності в своїй скарбниці, що шах перський. Они всі уміщені в комнаті довгій на 7, а широкій на 5 метрів і представляють вартість 140 міліонів корон. Перли, рубіни і смарагди лежать у великих місках. Дивно виглядає стара перська корона, котра має вид вазонка, на котрого вершку знаходить ся не шлюфований рубін величини куря-

всіх роз'яснили ся. Пан дому встає і всі виходять тепер до столової салі. Він сам визначає тепер місця після ранги, віку і достоїнства. Мене невірного, без феса на голові, саджають межі двох Турків; один з них, веселий чоловічок, ніби щось в роді придворного цесельчака, который своїми не конче дотелними дотепами забавляє товариство. Але на то нема тепер часу, бо всі голодні. На сей день нема запрошені; кождин, що приходить, сідає де може і їсть разом з другими. Гостинність то красна честнота у Турків.

Як Турки їдять? Зовсім добре. Буває, що іправда, й так, що навіть і велике пані не знають, як обходити ся з ножами і вилками, що беруть кости в пальці і обгризають і т. п., але що вже таки дійстно неприлично, того, що они страшно цямкають і хрущають. А тепер з чого складає ся обід: Шідправлена зупа, баранина, морські риби, начиняні гарбузи, артишоки в оливі, екмек кадаїф (солодка легуміна), курята, бамія (ярина), малебі (солодке молоко підправлене мукою і рожевим соком, бевреєс (чаптети), піляф (риж з бараниною), овочі і напонець чорна кава. — При такім обіді потьшли чисту воду; нема вина, нема тоастів, нема жінщин, бо ті їдять окремо зі своїми гостями в гаремі. По обіді подають чорну каву і паштоси в сальоні; тут балакають ще хвильку, а відтак кождий щезає, коли і як хоче. Пан дому дає під сим взглядом найліпший примір, бо виносила ся тихцем, лишаючи гостей самих. Ніхто нікому не дякує, ніхто не пращає ся, бо всі лиш походили ся, щоби добре попоїсти і більше нічого.

Та ще й то треба сказати, що мимо великого посту в місяці рамазані не всі Турки строго єго держать ся; бувають навіть зовсім добре правовірні, що і в день сховавшиесь десь в кутику, заїдають смачно бодай кусень хліба з мясом.

Вечером сего місяця освітлюють моші вінтарети та відправляють вечірні богослужіння

чого яйця; на однім перськім поясі знаходяться дорогі камені, що важать разом 18 фунтів; дві похви від шабель представляють самі одні вартість 5 міліонів; на іншій похві, дословно покритій зовсім діамантами, нема ані одного меншого камінчика, як мізинний палець дорогочого чоловіка. Найкрасший звістний туркус, 5 до 6 центиметрів довгий, без найменшої скази, сафіри рідко величини, рубіни і перли, великі як ліскові орхи, около 100 смарагдів з площею аж до трох квадратових центиметрів належать до справді казочних скарбів. Найбільший смарагд єсть так великий, як волоский орх, а на нім вириті імена всіх королів, що его колись мали. О найбільшій перлі майже боять ся говорити; она представляє вартість 1,200.000 корон.

Т е л е г р а м и .

Копенгага 27 липня. Цісар Вільгельм повідомив данський двір, що небавком думає зложити візиту королеві.

Варшава 27 липня. Одногді на Волі зібралися товща маніфестантів і пустілась улицями з червоним штандаром. Товща стрітилась небавком з військовою патрулею, котра дала сальву і забила одного з маніфестантів.

Лондон 27 липня. До "Daily Telegraph" доносять з Токіо: Після телеграми з Осакі кілька тисячів Японців атакує російські позиції над рікою Тумен.

Вашингтон 27 липня. Перше засідане мірової комісії відбудеться ся дня 5 серпня с. р.

Константинополь 27 липня. З причини замаху під час селамлику арештовано між іншими також д-ра Зінова, бувшого директора болгарського шпиталю і кількох Македонців. За Зіновом вставив ся російський амбасадор і він буде мабуть небавком пущений на волю. Та-

і якраз сего місяця дуже інтересно зайди до найбільшої і найкрасшої моші в Стамбулі, до Агія Софія. Велика, величава мошія єсть тоді наповнена тисячами а тисячами вірних, що відправляють тут свої дивні молитви і бьють заєдно поклони, а коли ми з галерії споглядаємо в долину до ясно освітленої може і чуємо, як тисячі Турків муркотячи відмавляють свої молитви, то се робить на нас таки дуже глубоке вражене.

Кождої ночі о 2-їй годині будить людий голос великих бубнів. Турки встають тоді, щоби ще раз попоїти, заким сонце зайде.

Особливо важний день єсть 15 рамазана: "гірка-і-шеріф", день, в котрім султан мусить поїхати до одної моші в Стамбулі, де переховують плащ пророка. Давнішими часами був такий звичай, що духовний, голова всіх музулманів, іхав верхом на коні, окружений всіма міністрами і пашами, в торжественній процесії з Індіє до Стамбула, а народ веселив ся разом з ним. Нині то вже інакше; часи страшенно змінилися. Султан живе у вічній обаві про своє жите і їде тепер що року кораблем через Босфор до моші, поїдує там плащ пророка, сповнить єврі релігійний обовязок, а відтак виносить ся чим скоріше. Мимо того головні улиці міста бувають обсаджені війском, бо ніхто не знає, котрою дорого падишах буде іхати.

Особливо важний єсть також день 27-го рамазана: аріфе - гуну, ніч всемогучості, съвята ніч у Турків; сеї ночі мало після корану стати ся 1000 великих чудес. Пригадує то ту ніч, в котрій Аллах спослав пророкові коран з неба. Сеї ночі буває особливо в Стамбулі дуже весело, а досвіті можна нераз побачити, як таїк запитий турецький герой вертає до гарему.

(Конець буде).

кож кількох арештованих Італіянців випустять. Число арештованих Вірмен єсть досить значне. Доси нема сліду виновника. Одногді вечером з'явив ся у дверника канцелярії болгарського екзархату якийсь чоловік говорячий по болгарські, котрий хотів там лишити мішок. Як опісля показало ся, були в тім мішку дві бомби.

Курс львівський.

	Пла- тять	Жа- дають
	К с	К с
I. Акції за штуку.		
Банку гіпот.гал. по 200 зр.	545-	555-
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	—	260-
Зеліз. Львів-Чернів.-Яси	587-	592-
Акції фабр. Липинського в Сяноку.	—	320-
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміюв.	111.25	—
Банку гіпот 4 1/2%	101.30	102-
4 1/2% листи застав. Банку краев. .	101.50	1 2.20
4% листи застав. Банку краев. .	99.80	100.50
Листи застав. Тов. кред. 4%	99.80	—
" 4% льос. в 41 1/2 літ.	99.80	—
" 4% льос. в 56 літ.	99.80	100.50
III. Обліги за 100 зр.		
Пропінажні гал.	99.80	100.50
Обліги ком. Банку кр. 5% II. ем.	102.80	—
" 4 1/2%	101.50	102.20
Зеліз. льокаль. " 4% по 200 кор.	99.50	100.20
Позичка краев. з 1873 р. по 6%	—	—
" 4% по 200 кор.	99.70	100.40
" м. Львова 4% по 200 кор.	98.40	—
IV. Льоси.		
Міста Krakova	88-	96-
Австрійскі черв. хреста	54.75	55.75
Угорскі черв. хреста	34-	36-
Італіан. черв. хр. 25 фр.	—	—
Архік. Рудольфа 20 кор.	61.50	65.50
Вазіліка 10 кор.	26-	27.20
Joszif 4 кор.	8.25	9.50
Сербскі табакові 10 фр.	9.50	11.—
V. Монети.		
Дукат цісарський	11.24	11.40
Рубель паперовий	2.50	2.53
100 марок пімецьких	117-	117.50
Доляр американський	4.80	5-

Прошу прислати **3 Н 60 с.** а виплемо Вам:

1. Жите съвятых — оправлена.
2. Добринського Обясненія служби Божої.
3. Справа в селі Клекотині.
4. Сынівник церковний під ноти.
5. Унія церковна.
6. Лихий день.
7. Тато на заручинах.

В книгарні коштують ті книжки 7 корон 60 с.

Адреса: Антоній Хойнацький, книгар
Львів, пасаж Гавсмана ч. 9.

— **Хто хоче дешевим коштом скріпти своє здоровле**, най приїздить до Білих Ослав. Єсть то пречудна гірська околиця, віддалена від Делятина 9 км., де суть всілякі вигоди, як почта, реставрація, купиль, а що найважніше лагідний гірський воздух. По всілякі інформації що до мешкання і харчу просить ся слати на руки секретаря Климентия Петровского, котрий є властителем торговлі і реставрації.

За редакцію відповідає: Адам Креховський.

Що року горять хлопські міліони неасекуровані!

„Дністер“

Товариство взаїмних обезпечення у Львові

Ринок ч. 10, в домі „Просвіти“

одиноке руске Товариство асекураційне против огневих пожарів

Обезпечає будинки, дріжджі, збіже і пашу.

По пожарі виплачує „Дністер“ зараз відшкодоване; оцінку пожарів переводить разом з місцевими членами; через 12 літ виплатив „Дністер“ відшкодовань в сумі 5 міліонів 340 тисяч корон.

Фонди „Дністра“ виносять (з кінцем р. 1904) суму 1,183.874 кор і уміщені суть в цінних паперах. В „Дністрі“ є обезпечених більше як 300.000 будинків. На покриті хати черепом дістають члени „Дністра“ позичку в Товаристві кредитовім „Дністер“.

Поліси „Дністра“ приймають ся при всіляких позичках в Банку краєвім, касах ощадності і касах сиротинських.

Чистий зиск по скінченім році звертається членам; в літах 1901—1904 звернув „Дністер“ членам 284.857 кор.; (за літа 1900 до 1902 по 8%, за 1903 р. 5% премії).

Агенції „Дністра“ належать у всіх містах і більших селах і треба подавати обезпечене через агента; господарі письменні повинні старатися о агенції „Дністра“ в таких сторонах, де інші агенти „Дністра“ не роблять. Агенти „Дністра“ заробили вже провізії 662.807 корон.

На житі обезпечайтеся тілько через „Дністер“ в Товаристві Краківськім; свою провізію від сих обезпечені дає „Дністер“ на рускі добродійні ціли.

„Дністер“ припорошує Преосв. Епископські Ординарияти.

■ Найдешевше можна купити лише ■

В А В К І Й Н І Й Г а л и

Пасаж Миколяша

меблі, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутерії,

старинності і все можливе до домового уладження.

Порозуміння з провінцією писемно.

Вступ вільний цілий день.